

ikke i og for sig var en egentlig Hartkornshyrde, idet man saavel efter Lovens Ord som efter Forhandlingerne derom maa antage, at det har været Hensigten at tilstaae Communerne et Beløb, der var nogenlunde tilstrækkeligt til at holde Districtshestene. Nu have imidlertid Læberne siden 1851 forandret sig meget, idet Hestepriiserne ere stegne betydeligt, hvorhos Fodergodtgjørelsen er gaaet høiere op, og Hyrden er saaledes tildeels bleven en Hartkornshyrde; men naar man seer hen til den Ordning, vi vedtogte ifjor i Landcommunalloven, hvorefter Communalhyrderne, Hesteholdet indbefattet, udredes af samtlige Beboere i Kommunen, deels efter Rigtigdom paa Formue og Leilighed, deels efter Hartkornet, synes det underligt her at vende tilbage til den directe Hartkornsbefattning. Imidlertid indseer jeg nok, at det vilde forholde Sogneraadene lidt Bryderi og Uleilighed særskilt at udrede de her omhandlede Beløb af Communens Kasse, og at det vil være lettere at fordele Summerne paa Hartkornet, hvorefter de da indbetales ligesom andre Hartkornsskatter paa Amtstuen; men for Principets Skyld synes jeg dog, at man burde vedtage Mindretallets Forslag. Jeg skal imidlertid erklære, at det vilde være mig saa kjært at see Lovforslaget blive til Lov endnu i denne Samling, at jeg forsaavidt den høitærede Finansminister maatte sætte megen Pris paa at faae Fleertallets Forslag under Nr. 2 istedetfor Mindretallets, maaskee vil beqvemme mig til at stemme for det førstnævnte Forslag.

Krigsministeren: Jeg skal først udtale mig om det af det ærede Medlem, der nu talte, i Forbindelse med flere ærede Medlemmer til § 1 stillede Forslag. Jeg havde allerede nogen Betænkelighed ved dette Forslag i og for sig, da jeg troede at kunne forudsæe, at Resultatet vilde blive til betydelig Skade for Statskassen, medens jeg maaskee fra et militært Standpunkt kunde berolige mig derved; men jeg tilstaaer, at det ærede Medlems Motivering har meget forøget mine Betænkeligheder. De Antydninger, som det ærede Medlem gav om, paa hvilken Maade man kunde faae gamle Heste istedetfor unge ved alle de Kunstgreb, der kunde benyttes, og hvis Benyttelse

det ærede Medlem altsaa forudsæe som rimelig og sandsynlig, have gjort mig meget betænkelig ved Forslaget. Dertil kommer, at det ærede Medlem aabenbart stiller sig saa overmaade lidt paa Krigsbestyrelsens Standpunkt, at han endogsaa tilraader at kjøbe gamle Heste, som kun kunne tjene nogle faa Aar i Hæren. Det viser, at den Aand, der har dicteret det nævnte Endringsforslag, kan være overmaade billig mod Udredningsdistricterne, men den er ganske vist saa fjern fra Krigsbestyrelsens Standpunkt, som det vel er muligt. Naar jeg seer hen til den Pris, for hvilken man kan friskjøbe sig for den Forpligtelse, som Loven af 16de Marts 1851 paalægger Udredningsdistricterne, og naar jeg seer hen til, at der i det foreliggende Lovforslag kun foreligger Tilbud angaaende de Vilkaar, paa hvilke denne Frigjørelse kan skee, saa er det ikke Spørgsmaal om, at Krigsbestyrelsen fordrer Noget, men det har det ærede Medlem, som det forekommer mig, overseet. Det ærede Medlem siger, at Krigsbestyrelsen fordrer 275 Rd. Nei, det gjør Krigsbestyrelsen paa ingen Maade; men Krigsbestyrelsen er forpligtet til at fordrer det, som Loven hjemler, nemlig en Hest, som er mellem 5 og 7 Aar. Altsaa her er ikke Tale om at fordrer nogen Betaling, men om, hvorvidt Krigsbestyrelsen troer at kunne modtage en vis Sum istedetfor den Districterne paahvilende Forpligtelse til at levere en Hest i Overensstemmelse med Loven af 1851. Denne Forpligtelse er utvivlsom, og den maa jeg holde mig til. Imidlertid har jeg dog ikke troet at burde ubetinget modsætte mig det nævnte Endringsforslag, fordi jeg kan indrømme, at der ligger en billig Tanke til Grund for det, men det forekommer mig, at dette Forslag netop styrker det af Finansministeren til § 1 stillede Forslag, som gaaer ud paa, at de Districter, som ikke levere Heste skulle kunne frigjøre sig for en Sum af 275 Rd. Det vil jo nemlig sees, at saafremt et Udredningsdistrict nu anstaffer en god Hest og derved opfylder sin Forpligtelse under Loven, saa faaer dette District en Godtgjørelse for, hvad denne Hest er mere værd end 200 Rd., og det betragter jeg som en Opmuntring for Districterne til at udfylde deres Numre. Der